

عنوان مقاله:

تبیین نقش تحولات ساختار جمعیتی در آمایش استان اصفهان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی گردشگری، جغرافیا و باستان شناسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

میرنجف موسوی - دانشیار گروه جغرافیا- دانشگاه ارومیه

لیلا سلطانی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه آمایش سرزمین-دانشگاه ارومیه

فرشاد رحمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه آمایش سرزمین- دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

آمایش سرزمین به معنای توزیع بهینه جمعیت و فعالیت در پهنه سرزمین می باشد. جمعیت و تحولات جمعیتی یکی از مقوله های مهم و تاثیرگذار در راستای آمایش سرزمین می باشد. هدف مقاله حاضر مشخص کردن نقش تحولات جمعیتی در آمایش این استان می باشد. این مقاله با روش توصیفی تحلیلی براساس تکنیک های متوسط رشد سالیانه جمعیت، تراکم جمعیت، نرخ موالید و میزان باروری و درصد جمعیت شهری و روستایی بین سالهای 1345-1395 مورد بررسی قرار گرفت و نتایج نشان از نزول نرخ رشد، میزان باروری و میزان موالید (به دلیل سیاست های جمعیتی)، و جمعیت روستایی (به دلیل مهاجرت) در طی تمامی دوره ها دارد. تراکم جمعیت همواره در حال افزایش بوده و این تراکم نیز بیشتر در شهرهای بزرگ بسیار بالاست. بالا بودن تراکم و جمعیت شهری نشان از مهاجرت جمعیت به شهرها به ویژه شهرهای بزرگ دارد. تمرکز جمعیت و فعالیت در شهرهای بزرگ نشان می دهد تحولات جمعیتی بیشتر در راستای توسعه ی شهرهای بزرگ بوده است در حالی که شهرهای کوچک و روستاها در حال از دست دادن جمعیت خود هستند و این امر بر روند توسعه آنها اثر منفی می گذارد. که این امر اجرای سیاست آمایش سرزمین، یعنی توزیع متوازن جمعیت و فعالیت را در استان با مشکل مواجه کرده است.

کلمات کلیدی:

تحولات جمعیتی، آمایش سرزمین، ساختار جمعیتی، اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802208>

